

אַתְּ הַקְּרָקְעִית, לֹא אֶת עוֹנֵג הַקְּפִיצָה

ככה זה מתחיל

אֲשֶׁרֵינוּ, שְׁלֹא הִלְכְנוּ בַעֲצַת הַהוֹרִים
וּבִדְרֹךְ אַחֲרֵיהֶם לֹא עָמְדָנוּ, וּבְמוֹשְׁבֵי לְצִיִּים
יִשְׁבְּנוּ רַק אִם רְצִינוּ, וּבִרְחֹנוּ, וּבִרְחֹנוּ.
בְּתוֹרַת אַהֲבָה הִגִּינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה וְהֵינּוּ
זוֹג סְבִיוֹנִים חוֹרִים בְּחֹדֶשׁ פְּבְרוּאָר,
חֲדָשִׁים כְּמוֹ הַפְּתָעָה, חֲשׂוּפִים לְכָל רוּחַ,
מִחֲפָזִים לְאַפְרִיל הָאֲכֹזֵר, מִתַּחֲבָאִים תַּחַת שְׁמֶשׁ קָר
כְּמוֹ זוֹג חֲתוּלִים נְטוּשִׁים. אֲשֶׁרֵי הָאֲנָשִׁים
שֶׁאֲבָדוּ אֶת הַדֶּרֶךְ, שֶׁהִגִּיעוּ בְּעֶרְךָ. אֲשֶׁרֵי שִׁירָה
שְׁמִמָּנָה תְּבוּאָה הִישׁוּעָה וְדַרְכָּה נְמַלֵּט, נְמַלֵּט.

יומם ולילה

כָּל עֵצָה הִיא עֲצַת רְשָׁעִים, וּבְכָל חֹדֶר מוֹשֵׁב לְצִיִּים,
וְאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָנָי חֵינּוּ כְּמוֹ יְלָדִים לְפָנָי בְּרָכָה.
רַק אֶת הַקְּרָקְעִית אֲנַחְנוּ רוֹאִים.
לֹא אֶת נְפֻלְאוֹת הַמַּיִם, לֹא אֶת עֹנֵג הַקְּפִיצָה.
לָמָּה אֵינְנוּ בּוֹרְחִים מִכָּאֵן? דֶּרֶךְ בּוֹרְחִים תֹּאבֵד.
כָּל חֶלֶק בְּגוֹף מִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת צוֹדֵק. מוֹזִיקַת רְקוּדִים
נִשְׁמָעֶת בְּמִקְוֹמוֹת סְגוּרִים. אֲדַמַּת יְרוּשָׁלַיִם
מִצְמִיחָה מִנְהַרְוֹת. אֲדַמַּת תֵּל אַבִּיב הִיא חוֹל.
חֶרֶף יוֹמָם וְלַיְלָה. פְּלָגֵי מַיִם בְּכַבִּישִׁים,
עֲצִים שְׁתוּלִים בְּשִׁדְרוֹת. אוֹרוֹת אֲדָמִים.
כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, לֹא נִצְלִיחַ.
אֵין לָנוּ יֶלֶד בְּבֵית, אֵין
לָנוּ בֵּית, אֵין
לָנוּ זְמַן.

כמה פעמים חשבנו שנוכל להתחמק מן המות?
 לא היה לנו ערף, לא הפנינו ערף, בארח נס,
 ידענו, מתו לנו גם שנות העשרים וגם שנות השלושים.
 העולם קורס. רוחות מתחממות והולכות, מלים חדשות
 המציאו אנשים שאנחנו לא מכירים וגם לא היינו
 רוצים להכיר. מטבעות הלשון נשקחו. זרים
 אכלו בשר פרות, נדחפו אל מתחת למנורות, אור יקרות
 נתו מעיניך כשאמרתי לך שיש לנו מזל, יש לנו
 הרבה מזל. ספרנו ביחד את שלוש הנשימות
 וידענו שזהו המקום שדרכו אפשר להמלט
 וממנו באות ישועות ונחמות.

חנוכה

מה רואים כשמביטים באש?
 במקום תשובה, אין חנכיה בבית.
 לא מדברים על כאבים.
 לא משתמשים במזבח.
 שטן מוכר זכרונות עצובים.
 אלוהים את העבר לוקח.
 ברוך אתה אלוהים, מלך העבר,
 שעשה שבץ מחי לאבי, בימים ההם
 בזמן הזה. ברוך אתה אלוהים, שקיים
 את אמי עם חפיסת גרות צבעוניים,
 שרה את המעז צור לבד, כי אני לא לידה.
 אמא תמיד קימת ולפעמים תיה. אף
 פעם לא קימת וחייה בבת אחת.
 אתה רואה? שברתי את הבית, בכיתי בלי תמונות.
 אין לי רשות להשתמש בהן, ואפלו לא
 לראותן לבד. אני יודעת, אני יודעת יותר מדי
 על הנעשה מתחת לזמן, על המתים
 ועל הנפלאות. מעט ירח רטב וקטן.

בְּעִיר הַזֹּאת מְדַלִּיקִים גַּם עֲצִים.
אֶתָּה וְאֲנִי מְדַלִּיקִין אֶת לְבָנוּ.
הַשְּׁלִיחוֹת חֲדָשָׁה. אֲרַכֶּה לָנוּ הַשָּׁעָה.
אֵין קֶץ לַיְמֵי הָרַעָה. אָמֵן.

ט"ו בשבט

מְזֻמּוֹר שִׁיר הַיַּעַר לְשָׁנֵינוּ, בְּרִצּוֹנֵנוּ
נִסְעֵנוּ וְהַעֲמַדְנוּ אֶת הָאוֹטוֹ בְּצַד. רָגַע בְּרַקְפַּת
חַיִּים וְרָגַע מְהִיר מִן הָאוֹר. זָמְרוּ לְשִׁקְד
זוּג אוֹהֲבִים עֵיפִים, וְהוֹדוּ לְזִכֵּר פְּרִיחָתוֹ.
אֲנִי מִסְפֶּרֶת לָךְ עַל אָבִי וְאִמִּי, שֶׁנִּטְעוּ כָּאֵן עֲצִים
בְּשָׁנַת אַרְבָּעִים וְתִשְׁעֵי, וְקִבְלוּ שִׁכְר יוֹמִי.
אֲנִי מִסְפֶּרֶת לָךְ וְאֶתָּה קֶצֶת גְּבַהֵל,
מִצֵּלֶם אֲצִטְרֹבֵל, עוֹזֵר לִי, אוֹרֵז לִי
שְׂמִיחָה קֶצֶת וְשִׂיחָה קֶצֶת, אֲנִי אוֹמְרָת:
בוֹר נָתַן לִיתוּמִים וְלֹא נָטַע בּוֹ דָּבָר.
מָה בָּצַע בְּדָם יְתוּמִים בְּרִדְתָּם אֶל זִכְרוֹן
אֶחָד יֵשֵׁן, הִיָּה אוֹ לֹא הִיָּה, וְאֵלָיו אֶתְחַנֵּן.